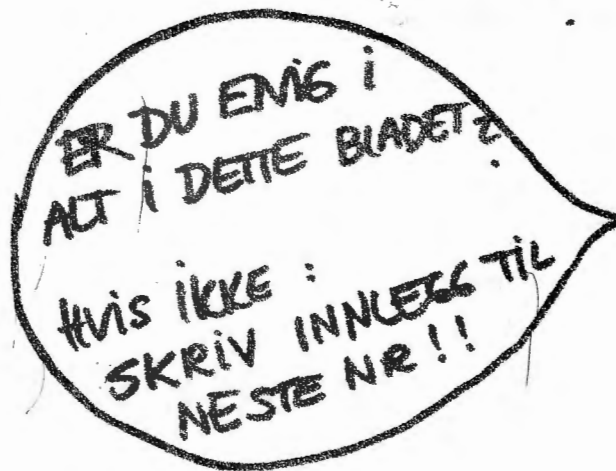

4. MAI NR 5

INNHOOLD NR.5

LEIAR

VERVING I

VERVING II

NØDROT FRA BYRÅKRATIETS HØYBORG

ORGANISASJONSSØPSSUMMERING

DEBATT:

OM INNTEKTSAVHENGIG TILBAKEBETALING

OM KJØNNSMOTSETNING M.M.

OM VALKAMPEN

OM PRIORITERING AV IK &

NEDPRIORITERING AV DNS

OM ØKONOMIDEBATTEN PÅ
SOMMARLEIREN.

TIL NESTE 4 MAI:

SKRIV SJØL!!!

Leder-artikkel.

HVA SKJER I TIDA ?

Statsbudsjettet er nettopp lagt fram. Hva viser dette? Ingen store endringer for oss som studenter, verken i negativ eller positiv retning. Stipendiet blir omtrent som før. Bevilgninger til høyere utdanning står stille. Ingen spesielle tiltak å slåss mot. Sløvheten senker seg.

Hvis vi vender nesa litt utover, ser ikke verden så harmonisk og fredelig ut. I Sør-Afrika blir unntakstilstanden skjerpa. Politiet og militære dreper mange svarte hver uke. Og norske redere og politikere sier det er trist det som skjer, men vi kan ikke sette igang tiltak som kan ha negative virkninger for den norske rederstanden eller bedriftseiere i Norge. Det kan jo gå utover norske arbeidsplasser. Hvilken rørende omsorg for norske arbeidsplasser - hvor var denne omsorgen under behandlinga av Tyssedal, Sør-Varanger og Nyland?

I Afghanistan slåss det afghanske folket mot den sovjetiske krigsmaskina.

I Nicaragua strammer USA grepet, med handelsboikott og bevilgninger til Contras.

"Det skjer jo ingen ting. Alt er så kjedelig."

Her hjemme foregår også mange viktige kamper. Hvis vi er villige til å løfte blikket litt opp fra våre egne navler, får vi kanskje øye på dem.

Kamp mot statens rasistiske innvandrings- og flykningepolitikk.

Kamp mot pornoen kvinnebilde og vold mot kvinner.

Kamp for å bevare arbeidsplasser, og for retten til arbeid.

Hva er så sosialdemokratiets ektefødte barn - jappefolket - sitt svar på disse kampene.

Dette jappefolket som sitter på de nye trendy caféene og drikker cappuchino og campari, snakker om hvor følt det er å tenke i bås og følge strømmen. Den individualistiske livsstilen har ikke noe svar å komme med.

Det viktigste for denne kvasi-kulturen^{er} å ikke bli identifisert med noen -isme, og å forholde seg udogmatisk til tilværelsen. Dette blir deres nye dogme. Trenden er atomistisk, svaret blir å ikke ta stilling.

Kamerater - vi har andre spørsmål og andre svar å komme med.

Kom dere opp av sofaen.

Revolusjonære tanker vil aldri komme fra Sjakk Matt.

(Eller fra Fun Pub for den saks skyld.)

Ingeborg W-

Verving 1

Spørsmålet om verving er et stadig tilbakevendende tema i våre rekker.

Bakgrunnen for det er grei nok, - vi verver for dårlig ! Vi har tidligere diskutert vår mangel på kommunistisk perspektiv. - At vi sjøl mangler tilstrekkelig djup forståelse for hva som er den kommunistiske organisasjonens oppgave både i vår tid og på lengre sikt.

Jeg vil gjerne fokusere på våre metoder for verving, men vil med en gang presisere at jeg oppfatter dette som en utdyping av den gamle diskusjonen om perspektiver.

Med hensyn til våre vervemetoder vil jeg lansere følgende påstand: Vi fungerer som et haleheng til massene, - vi er en bremse for våre egne muligheter.

Dette kan skyldes en grov undervurdering av folk rundt oss:

- de er sikkert ikke interessert i politikk
- de er ihvertfall ikke interessert i oss
- de har sikkert ikke noe særlig greie på det

I all makelighet velger vi andre samtaletema, pluss noen gram opportuniste: - kanskje de ikke vil like meg hvis de hadde visst....?....

Summa summarum: Vi må begynne å diskutere politikk med folk, vi må bli mer offensive og bl.a. be folk ta standpunkt.

Dette oppleves ikke slitsomt eller krenkende for folk.

Tvertimot er det et mye større uttrykk for respekt enn den uforpliktende dill-dall-holdningen vi ofte omgir oss med i dag.

Vi trenger ikke å bygge opp et tillitsforhold gjennom to år for å spørre folk om medlemskap. Vær direkte: Diskuter hva som har stått i avisen, - ting på faget. Hva stemte folk ved valget.

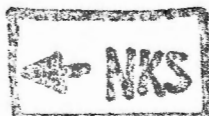
Fortell at du er med i NKS.

Ha som utgangspunkt at folk svarer nei !

Dette er likevel ikke et uttrykk for at temaet er utdebattert.

Det som nå blir interessant er, - hvorfor ikke ?

Dette betyr ikke å gå inn i en fase med å mase livet av folk, men tvertimot ta sikte på å drive diskusjonen framover.

Det er i all hovedsak tre grunner:

1. Motvilje mot organisering.

- Jeg kan ikke nok, hva betyr det for meg, hvor forpliktende osv. Her trengs først og fremst informasjon om oss og vår politikk. I mange tilfelle må det tas en egen diskusjon om nødvendigheten av å ta standpunkt, organisere seg, gjøre noe. Dvs. et oppgjør med den "intellektuelle tvilen".

2. Har ikke tid.

A. Fag, deltidsjobb, familie.

En typisk situasjon for en gjennomsnitts NKS'er, -ikke noe argument.

B. Annet politisk arbeid.

Her kommer motsigelsen frontarbeid-kommunistisk arbeid.

Her blir det viktig å vise hvor viktig det er å sette frontarbeidet inn i en større politisk sammenheng. Både for å styrke arbeidet, øke forståelsen, samt utvide perspektivet.

3. Politiske motsigelser.

(Husk at de to ovenfornevnte argumenter også kan bunne i politiske motsigelser.)

Finn ut hva det går på, diskuter !

Trekk gjerne med andre folk med flere argumenter i saken enn deg sjøl. Men ikke glem og hør på den andres standpunkter.

At folk sier nei til medlemskap er ikke noe argument for sosial avvisning. Hold kontakten. Folk kan oppleve ting rundt seg som påskynder en bevisstgjøringsprosess. Da bør veien til kontakt med oss være så kort som mulig.

FORSLAG TIL LAGET.

1. Velg en verveansvarlig. Denne er ikke ansvarlig for vervinga, men for at laga driver et vervearbeid.
2. Ta en gjennomgang i laget, alle legger fram ideer om mulige verveprosjekt, diskuter framgangsmåte, arbeidsdeling, målsetting, tidsplaner.
3. På neste møte gjennomgås vervelista. (Bør være fast punkt på alle lagsmøter) Ta en runde og oppsummer hva som er gjort, hvilke erfaringer er høstet. Alle i laget bidrar med synspunkt og forslag.
4. Send rapporter til høyere organ om målsettinger og resultater.
5. Ta pent vare på de nye medlemmene, ønske velkommen, fortløpende informasjon. Sørg for at de får delta i arbeidet og dra nytte av sine demokratiske retter.

VERVING 2

vedtak fra Sentralstyret

b) Verving/org.bygging er fortsatt hovedoppgave til NKS.

-Alle lag skal ha vervemålsetninger som skal diskuteres med DS, ene/SU.

-Alle lag skal ha verveansvarlige.

AAlle lag skal enten alaine eller sammen med andre lag arrangere studiesirkler.

Det må velges studiesirkelansvarlig som har politikk hovedansvar for at sirklene kommer i gang i hvert distrikt og i hvert lag. Deltakerne på studiesirklene må trekkes med på annet arbeid ved aksjoner o.l..

-Sirkellederne skal ha møte med DS ene/Sentralstyre representanten en-to ganger i semesteret, for å diskutere og koordinere vervearbeidet.

-Verving skal være et fast punkt på hvert møte.

-Alle lag/distrikt skal foreta halvårslige og årlige vurderinger av vervearbeidet.

ER DET NOKO AV DETTE DU IKKJE
HAR FÅTT ??

ISÅFALL : ETTERLYS DET, OG GJE
OSS BESKJED!

1. LANDSMØTEPAPIR

2. FORSLAG TIL STRATEGISK PLAN

3. HAUSTPLAN.

4. IK - OG MILITÆRUNTERSØKELSE-SKJEMA

5. 4 MAI NR. 3 & NR 4.

6. HMG + LØPESEDDEL OM STATSBUDDSJETTET

7. PLAKAT OM STATSBUDDSJETTET.

AU I SENTRALSTYRET

forbundsskolen 86

NKS har planer om å arrangere forbundsskole til våren. Den vil bli spesielt innretta på nye medlemmer, og disse vil også få prioritet ved inntak, men også andre medlemmer av NKS kan delta. Vi mener forbundsskole er viktig for å satse på å skolere de nye medlemmene våre.

Temaene på forbundsskolen er ikke bestemt ennå. Det betyr at dere har muligheten til å komme med forslag til hvilke emner som skal tas opp. Vi har laga ei liste over mulige tema, men det er også mulighet til å komme med andre forslag.

Imperialisme / 3. verden teori

Reformisme

Kvinnekamp

Partiteori

Forsvarspolitik

M-1 bevegelsens historie

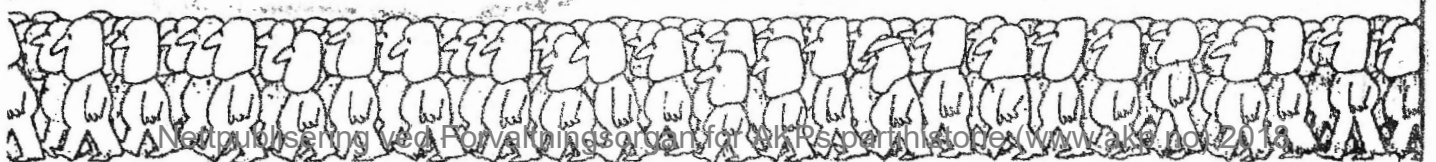
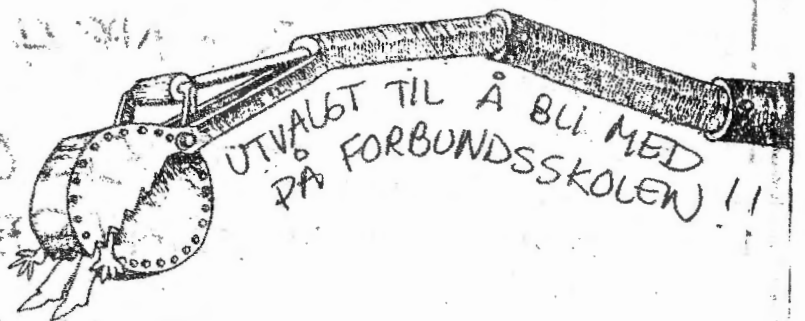
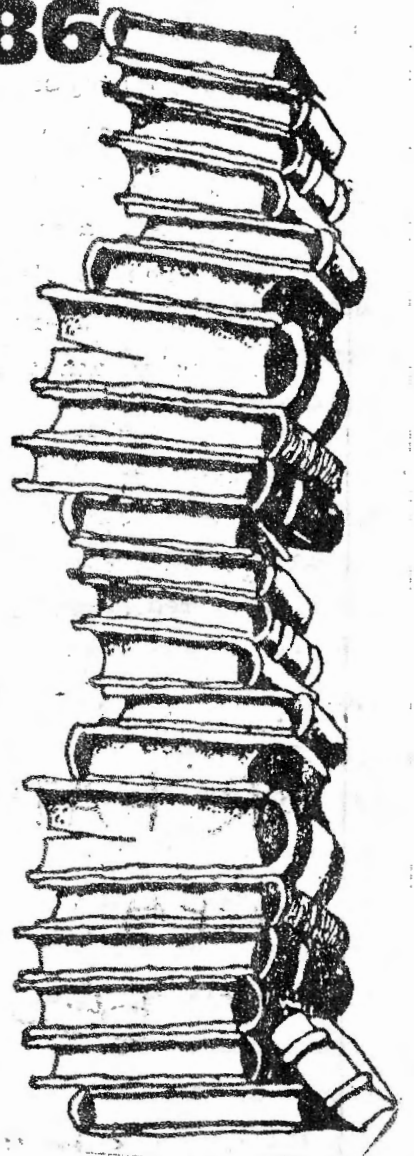
Organisasjonskunnskap

Politisk Økonomi

????????????????

Vi vil oppfordre alle nye medlemmer (og andre også) til å komme med nye forslag, eller foreslå noen fra lista. De kan sendes oss via vanlig rutine.

Kameratslig hilsen Studieansvarlig i Sentralstyrets AU.

INNTEKTS AVHENGIG TILBAKEBETALING. (IATB)

IATB er et krav som NSU og DUK har hatt som et av sine viktigste de siste åra. Flere ungdomsorganisasjoner er også for dette kravet og det får stadig større oppslutning blant studenter. Jeg mener vi må slåss mer aktivt blant studentene mot dette kravet. Nedenunder vil jeg argumentere for hvorfor jeg mener dette, og også drøfte de argumentene "venstesida" fører.

IATB er en ide oppstått i huene til noen SF-pamper i NSU-ledelsen på slutten av 70-åra. Tanken bak er å få en mer "rettferdig fordeling av rammene for studiefinansiering". Hvordan en slik modell vil se ut er høyst uklart, da dette med "rettferdighet" er veldig komplisert. Men grunnideen er at alle tilbakebetalere skal betale en fast prosent av inntekta til lånekassa hvert år. F.eks. hvis prosentsatsen er 15% vil en som tjener 50.000,- i året betale 7.500,- i året og en som tjener 200.000,- betale 30.000,- i året. Begge vil betale tilbake til lånet er nedbetalt. D.v.s. at hvis disse har like stor gjeld vil den som tjener mest være fri fra gjeldsbyrda lenge før den andre.

STATEN

Hva slags syn en har på Staten er viktig, for hva en mener om inntektsavhengig tilbakebetaling. I et kapitalistisk samfunn er Staten borgerkrapets herskerapparat i tillegg til at Staten sjøl er en av de største enkeltkapitalistene. Staten sørger for at det finnes sykehus, skoler, politi o.s.v. slik at arbeidskrafta reproduseres og at det skaffes utdanna arbeidskraft etter borgerskrapets behov, og et voldelig undertrykkelses apparat. Og i tillegg en mengde andre oppgaver. Staten vil ikke bruke mer midler enn nødvendig på uprofitable sektorer som skole, helsevesen o.l. Det som bestemmer hvor mye midler Staten bruker på utdanning o.l. er i grove trekk borgerskrapets behov og presset på Staten for å øke bevilgningene. Illusjonen om at en kan overbevise Staten med god argumentasjon om at de må bevilge mer, og at Staten vil det beste for alle står sterkt i Samfunnet. Denne illusjonen er et stort hinder for kampen ulike grupper fører mot Staten. "Venstesida" (herretter forkorta skrot) har slike illusjoner. Derfor sitter ledelsen i interesseorganisasjonene og lager utredninger og driver lobbyvirksomhet med politikere, i stedet for å forsøke å reise kampen blant studentene.

STUDENTENES KLASSEMESSIGE STILLING.

Det store flertallet av studenter tilhører småborgerskapet og har objektiv interesse av sosialismen. De står i et klart motsetningsforhold til Staten og er økonomisk, demokratisk og politisk undertrykt av denne. Derfor har studentene som gruppe rettferdige krav å stille mot Staten. (Se Utdanningsprogrammet). Dette er vi alene om å mene. SKROT

Jeg mener at Studentene ikke står i noe motsetningsforhold til Kapitalen, og at disse bare kan drive anti-kapitalistisk virksomhet ved en bevisst tankegang. (fritt

sittert Underveis/77). Med dette utgangspunktet faller SKROT ned på å bare kunne støtte krav studentene reiser som er "skritt på vei mot sosialismen" eller "krav som legger forholdene til rette for at studentene kan drive mer samfunnskritisk forskning".

Derfor går SKROT ut mot husleiestreikende studenter som "bare" fremmer krav om lavere husleie og ikke fremmer krav på vegne av alle studenter pluss alle andre grupper som bor i dette landet.

Utifra vår "klasseanalyse" av studentene må vi vurdere om krav som stilles tjener det store flertallet av studentene. Her må en ikke se seg blind på gode intensjoner i kravet, men vurdere konsekvensene av å stille kravet ut ifra styrkeforholdet mellom Staten og studentene, nivået på klassekampen ellers og borgerskapets nåværende strategi. I dag er situasjonen den at studentkampen ligger nede, studentene er dårlig organisert og evner ikke å slåss for offensive krav. Fagbevegelsen vil ikke reise krav om å øke rammene til høyere utdanning. I hverfall ikke til studiefinansiering. Staten vil og fortsette å skjære ned på uprofittable sektorer. Og studiefinansieringen har vært utsatt for harde angrep siden 1978. I denne situasjonen må studentene konsentrere seg om å slå tilbake angrepa fra Staten.

POLITISK=IDEOLOGISKE GRUNNER TIL Å GÅ I MOT IATB.

1. Vi er for 100% Stipendiering for alle studenter. Derfor har alle studenter rettfærdige økonomiske krav å stille mot Staten. Å fremme krav om IATB i dag vil bare gjennomføres innenfor dagens rammer. Altså en ren omfordeling mellom studenter. Kravet sprer ideer om at det ikke er mer penger å hente og at vi nå må slåss innbyrdes i stedet for å slåss mot Staten sammen.
2. Kravet sprer en illusjon om at Staten er et organ som fordeler midlene til beste for alle.
3. Kravet sprer ideer om at det bevilges nok midler til studiefinansiering og at problemet er at disse midlene ikke fordeles rettfærdig.

ØKONOMISKE GRUNNER TIL Å GÅ IMOT IATB.

1. Når en har som utgangspunkt at 100% stipendiering til alle er rettfærdig er det galt å fremme et krav som fører til at halvparten kommer dårligere ut. Det er ingen som tjener på å ha studielån når alternativet kunne vært 100% stipend.
2. Søkelyset på omfordelingskrav retter også søkelyset bort fra rammekrav. Samtidig som SKROT har konsentrert seg om IATB har studentene blitt utsatt for harde angrep som hvis de hadde blitt slått tilbake, betydde større goder for lavtlønte enn det IATB noen gang kommer til å bli.
3. Erfaringen med innføringa av prosentstipendmodellen hvor stipendet ble redusert med 35% for en vanlig borteboer, tilsier at innføringa av modellen IATB også kan innføres med en sterk nedskjæring.
4. IATB vil gjøre det lettere for Staten å få inn penger. I dag er køen for utsettelse av tilbakebetaling av lån stor i lånekassa. Denne køen utgjøres av lavtlønte. Med IATB vil denne køen forsvinne så Statens skruestikke kan strammes til ytterligere for å få inn mere penger, og det kan skrus til køene igjen fylles opp.

KAMP-STRATEGISKE GRUNNER TIL Å GÅ I MOT IATB.

1. Studentene splittes i grupper som korrrende "høytlønte" og "lavtlønte". En samlet kamp med felles krav vanskeliggjøres.
2. En splittet gruppe er mer utsatt for angrep.
3. Studiefinansieringa individualiseres ytterligere, hver student sitt private tilbakebetalingsopplegg. Vanskeligere å fremme felles krav.
4. Tilbakebetalingsordninga blir skjult i en masse av individuelle vilkår. Et gunstig utgangspunkt for å skjule nedskjæringene.

SKROT's ARGUMENTER FOR INNTEKTSAVHENGIG TILBAKEBETALING.

- a. IATB har en sosial utjevnnende faktor.
- b. De høytlønte har store fordeler av dagens system da de kan trekke mye renter fra på skatten.
- c. IATB vil redusere gjeldsfrykten.
Iflg. SKROT er gjeldsfrykten og ikke f.eks. gjelda eller den økonomiske situasjonen under studiet det største problemet studenter har i dag. "Denne fjernes ved at tilbakebetalinga står i forhold til inntekta" (Sitat fra sakspapir til NSU's 31. landstir).
- d. Gjeldsfrykten rammer sosialt skjævt.
- e. Studenter må knytte sine krav til et større samfunnsmessig perspektiv. IATB gjør er et slikt krav og en har allerede med det kravet fått til et godt samarbeid med LO.

MIN DRØFTING AV SKROT's ARGUMENTER.

- A. Studentene har vært utsatt for harde angrep de senrer åra, KVD har tilogmed foreslått en privatisering av studiefinansieringa. Er det overordna i en slik situasjon å slåss om økte rammer mot nedskjæringar til beste for alle eller er det viktig og fordele de smulene som Staten holder på å fjerne fra fatet mest mulig "rettferdig".
- B. SKROT er enig i at alle skal (eller bør) ha studielønn. Ut i fra det er det ingen som kan tjene på å gå lån da en må tilbakebetale et lån + endel av rentene.
- C. Den beste måten å fjerne gjeldsfrykt på er å fjerne gjelda. Altså slåss for å få mer i stipend. IATB vil aldri gi noen garanti på hvor harde vilkårene vil være i tilbakebetalingstida. Det høres ut som om Staten vil stoppe innstrammingene etter at IATB er innført.
- E. At SKROT har fått til et godt samarbeid med LO på dette kravet (les Borgerskapet i LO) er et godt argument mot kravet. LO vil aldri fremme krav om økte rammer til studiefinansiering i dag. Et samarbeid med fagbevegelsen må bygge på solidaritet i kamp mot Staten og borgerskapet. EN slik solidaritet finner en ikke i LO-ledelsen, et slikt samarbeid er ikke noe verd.

SOLIDARITET MED FOLK I KAMP.

Hva er solidaritet? SKROT's innenrikslinje går ut på å fordømme sterke fagforeningers og arbeidsfolks kamp for økte lønninger hvis lønningene deres ligger "langt" over snittet.

De anklager dem for ikke å ha solidaritet med de lavtlønte. Dette er en linje som splitter og hvis den vinner innpass hos de lavtlønte (hvilket den gjør) gjør sitt til at de kan la være å hente erfaringer fra de sterke fagforeningenes kamp, og at de ikke får støtte fra disse. Og omvendt svekker den de sterke fagforeningenes kamp.

"VI ER FOR ØKTE RAMMER MEN VI VIL OGSÅ FORDELE MIDLENE INNAFOR RAMMEN MEST MULIG RETTFERDIG."

Detse utsagnet i diverse sammenhenger vinner SKROT oppslutning på. Dette er fordi tanken om sosial utjevning står sterkt blant folk i det sosialdemokratiske Norge. Den sosialdemokratiske ideologien må angripes av oss. Ingen andre gjør det. Kampen mot IATB. Er en ypperlig anledning til å gjøre det.

J. Kamp.

KJØNNSMOTSEIING - EINHET & KONFLIKT.

- I siste nummer av 4.mai står det fleire innlegg som går på spørsmål som har med kvinneundertrykking å gjera.

Eg skal kommentere innlegga til B. og C. og Märtha. Først til B. og C.'s innlegg. For dei er kampen om meirverdien viktigare enn måten arbeidstida vert redusert på. Men eg trur det er viktig for arbeiderklassens styrke, og i kva grad dei greier å kjempa til seg meirverdien korleis arbeidstida faktisk vert redusert.

Dvs. eg meiner at kampen om normalarbeidsdagen, dvs. 6-timersdagen, er progressiv, men eg er ikkje sikker på om kampen for t.d. 30-timers uke treng vera det. Arbeiderklassens styrke er antallet og at dei greier å stå samla. Etter at kvinnene igjen har erobra arbeidsmarknaden er splittinga ut frå kjønn kanskje den viktigaste taktikken borgarskapet brukar mot arbeiderklassen.

Og andre måter å ta ut arbeidstidsreduksjon på vil heller svekke kvinners situasjon enn å styrke den.

Gjertsens fleksibilitet og valfridom er eit framlegg for å splitte opp arbeiderklassen og "kjøpa opp" mennene.

- Vidare er normalarbeidsdagen og ikkje fleksibilitet viktig, fordi det siste vil medføra mindre oversikt, mindre fellestrekk ved arbeiderklassen, lettare å bruke overtid for kapitalistane og det vil svekka klassens kampkraft, og derf . påvirka kampen om meirverdien. Derfor meiner eg kampen om normalarbeidsdagen og akkurat 6-timersdagen er viktig for heile arbeiderklassen.

- Nå viser kampen om 6-timers-dagen godt motseiingane som står i arbeiderklassen, motseiingar som går parallelt med kjønsskiljet. Ut frå ulike interesser som kvinner og menn får vi ulike haldningar til spørsmålet om arbeidstidsreduksjon, og den mannsdominerte fagrørsla går mot 6-timersdagen-

- Dei ulike interessene botnar seg i kjønnsmotseiinga, i familien og at kvinnene har det private omsorgsarbeidet.

Her ligger det motseiingar innafor arbeiderklassen som er faktisk og reell. Den splittar ikkje berre arbeiderklassen, men heile folket. Det e visst farleg å nytta omgrepet objektiv motseiing.

For B. og C. ser det ut til å vera einsbetydande med grunnleggjande og antagonistisk motseiing.

g har sagt det betyr ei faktisk motseiing som er uavhengig av viljen (subjektet) til dei som utgjer delane. (Ei subjektiv motseiing kan òg vera faktisk).

Eg har så langt ikkje lagt merke til at noen har påstått at jønnsmotseiinga er grunnleggjande eller antagonisk i den forstand at den berre kan løysast med vald. Motseiinga mellom meg og B.&C. går på om motseiinga er subjektiv eller objektiv, men eg trur eigentleg usemja går på hva som er grunnlaget for kvinneundertrykkinga og korleis den kan løysast.

For B.&C. vert kvinneundertrykkinga ideologisk forklart, og kan la løysast gjennom ideologisk kamp. For meg er basisen for kvinneundertrykkinga materiell. Men den er ikkje antagonisk i av karakter, den er ei motseiing innafor folket. Årsaken til at den ikkje er antagonistisk er at menn objektivt har interesse av kvinnelifriggjerung ved at dei har interesse av kommunismen. For at arbeiderklassens menn skal oppheva undertrykkinga av seg sjøl, så må dei frigjere kvinnene.

Derimot meiner eg at det norske borgarskapet prøver å antagonisere motseiingane mellom kvinner og menn, som dei prøver det mellom nordmenn og innvandrarakar, for å splitta arbeiderklassen. Utan at den mannlege delen av arbeiderklassen solidariserer seg med den kvinnlege delen, kan det gå som borgarskapet vil.

Märtha meiner i sitt innlegg at kjernefamiliens funksjon er avhengig av det økonomiske system den er satt inn i. Ho gløymer at kjernefamilien er ein kapitalistisk institusjon dvs., historisk innført under kapitalismen. Og skulle sosialismen arve kjernefamilien arver den og den institusjonen som betyr den mest direkte, individuelle og brutale måten og undertrykke kvinnene gjennom. Eg vil gjerne spørre Märtha om kva som vert igjen av familien når ein fjerner undertrykkinga, eller det ved familien som fungerer undertrykk

Lidare les Märtha PP som fe den les Bibelen. Eg fatter ikkje at det er noe nytt at det økonomisk undertrykking av kvinner og barn i familien. Den er den la parola om å oppheva familien som økonomisk eining som En er i familie, var jo nettopp å oppheva den økonomiske undertrykkinga av kvinner og barn. Når kvinner må be om pengar til seg sjøl og so da ikkje økonomisk undertrykt? Mitt poeng er at det sitater ikkje viser at AKP meiner at kvinner økonomisk utbytta i fam

PETRA PINK

TIL OPPSUMMERINGA AV VALG KAMPEN

Valget er over og RV fikk seg en alvorlig trøkk. Vi gikk tilbake fra ca. 18000 ved valget i -81 (ca. 27000 ved valget i 83) til ca 14000 nå. Jeg mener årets valg gir grunnlag for å trekke den konklusjonen at det i Norge ikke finnes mer en ca. 10.000 revolusjonære.

Før jeg prøver meg på en analyse av valget og valgkampen, vil jeg gi en summarisk oppsummering av den faktiske jobbinga og matriellet.

Fra hele landet rapporteres det at aktiviteten jamt over har vært på samme nivå i år som for fire år siden. Antallet aktivister og aktiviteten til disse har vært omlag som for 4 år siden. Det er vel bare fra NKS og RU sin side at det har vært drevet mindre valgkamp nå enn tidligere. I år som tidligere har også spørsmålet om personlig stemmeverving vært et hovedproblem. I all hovedsak har valgkampen også i år bestått i spredning av løpesedler og aviser fra stand, og deltagelse på skole og militærmøter. Det blei i valgkampen spredd 8 sentrale løpesedler og aviser, og 5 hefter + program. Det totale opplaget var på 500000. I tillegg er det spredd omlag like mye lokalt materiell.

Jeg mener at det som blei produsert sentralt i år i alle fall ikke var dårligere enn tidligere. Matriellet har i hovedsak vært kapitalisme/imperialisme- kritikk knytta til Afghanistan, NATO, ungdom, sult, kvinner og 3.verden. Sosialisme-agitasjonen har vært mer konkret og båret mere preg av agitasjon enn propaganda.

JEG ER SIKKER PÅ AT ÅRSAKEN TIL DET DÅRLIGE VALGRESULTATET IKKE SKYLDER EN DÅRLIG VALG-KAMP. Jeg er livredd den type oppsummering, som sier at vi skullesagt mere a enn b, eller c enn d, fordi det blir for grunnt. Valgresultatet er resultatet av ei mye mer juptgående krise. Dersom vi ikke får gjort noe med denne, kan RV og for den sak skyld AKP, RU og NKS være pulverisert i løpet av kort tid.

La meg si litt om hvorfor resultatet blei så dårlig som det blei.

1. Regjeringsvalg: For første gang i RV's historie stilte vi til valg med DNA i opposisjo. Dette har vært med på å vekke store deler av de "ikke-revolusjonære" RU-velgerne. De med illusjoner om at A ikke er lik B. At dette er reellt ser en lett dersom en kryss-sjekker RV's valgtilbakegang mot de fylkene DNA eller SV hadde reelle sjanser til å ta mandat. Der gikk vi mest markant tilbake! (Se tabell 1)

Jeg mener hovedårsaken til tilbakegangen ligger i at ml-bevegelsen i dag (De siste åra) ikke produserer revolusjonære. Vi jo generellt lite med kommunistisk praksis. Vi kan lede en aksjon eller en streik, men uterer ikke kommunisme med folk. Vi sitter i møter å hjabber å prater, men etterl va ikke vedtak, og gjør lite i praksis. Dette er en tendens til råde, og vi må gjøre ned det raskt.

EN annen viktig årsak er langvarig i rlig ungdomsarbeid. Dette ga meg seg uttrykk i dårlige skolevalg over det ganske la

Folk i rørsla har alle og enhver s kjepphester for hvorfor ting gikk galt. Jeg mener vi må få alle disse fram, og gå inn åpen diskusjon, og være villig til å "søke sannhet utifra fakta". Og vi må bruk i på å finne svarene. Jeg tror ikke at RV tåler

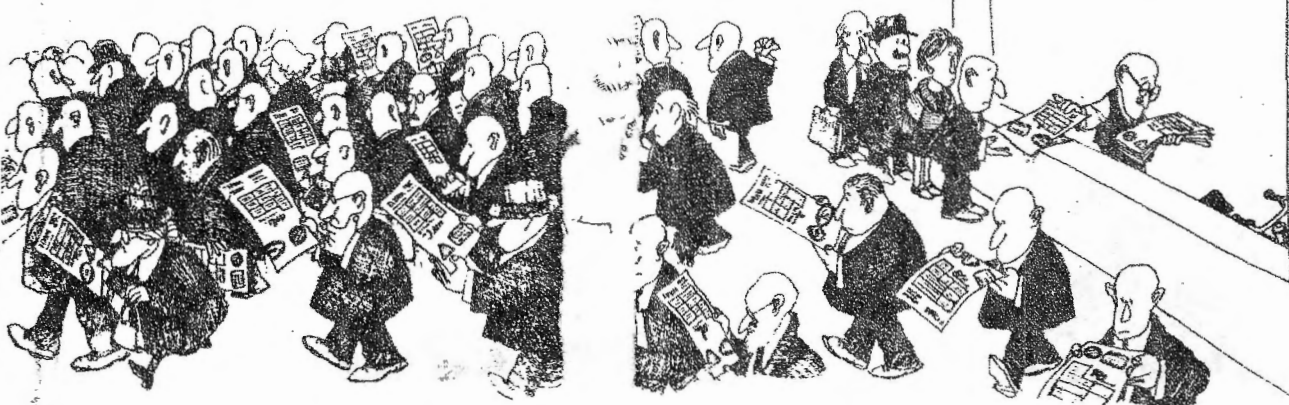
et val til med like dårlig resultat.

Til slutt vil jeg kaste fram noen momenter som var oppe ~~ixx~~ på RV's landstyremøte i oktober. De burde gi næring til tenkern. Diskuter dem, og skriv hva du/dere mener.

Espen Gisvold Valgkampsekretær for RV.

- * Hvilke rammer for RV's oppslutning settes av den objektive situasjonen i klassekampen i Norge? Er vi dømt til å være et lite parti inntil videre? Hvor stor rolle spiller valgkampen for resultatet?
- * Hva er årsaken til at grunnplansaktiviteten og antallet aktivister minker? (FRA 1983)
- * Sto RV fram som "tradisjonelle, men kravstore løftepolitikere"? Skulle vi ha prioritert å bruke valgkampen til å snakke om sosialismen?
- * Var det riktig av RV å kritisere AP-ledelsens politikk så hardt? Skulle vi ha kjørt mer mot Willoch-regjeringa?
- * Hvordan skal vi sikre arbeidet mellom valgene? Ma vi trekke aktivistene mer med i det daglige arbeidet? Hva med medlemsorganisering? Skal bladet "RV-kontakt" være bindeledd mellom RV og aktivister/velgere?
- * Er programmene til RV preget av at vi har for få alternative reformer og at vi bare pøser på med krav uten å foreta prioriteringer?
- * Hvorfor fikk vi så dårlige resultat i skolevalgkampen? Hva kan vi gjøre for å prioritere opp ungdomsarbeidet?
- * Gikk vi tilbake i distriktene fordi vi ikke har en distriktspolitikk?

VAR RV PROPAGANDAEN GOD NOK
OG BLEI BERRE FOR L : SPREIDD? RV-BUA

HER KOMMER EN OVERSIKT OVER SAMMENHENGEN MELLOM VÅR RELATIVE TILBAKEGANG OG MANDATENDRINGER. JEG HAR GRUPERT FYLKENE I TRE KATEGORIER. KATEGORI 1 : DE STERKE HAR HATT EN RELATIV TILBAKEGANG PÅ MINDRE EN 20 %, KATEGORI 2 DE MELLOMLIGGENDE HAR HATT EN TILBAKEGANG PÅ MELLOM 20 OG 30 % OG KATEGORI 30 DE SVAKE HAR HATT EN TILBAKEGANG PÅ OVER 30 %.

FYLKE	RELATIV TILBAKEGANG	OVERGANGER
BUSKERUD	+ 50,0 %	INGEN
OSLO	0,0 %	INGEN
AUST AGDER	0,0 %	INGEN
VESTFOLD	0,0 %	H TIL KRF V
SØR-TRØNDERLAG	-10,0 %	INGEN
FINMARK	-11,1 %	INGEN
SQGN OG FJORDANE	- 14,3 %	INGEN
TELEMARK	- 20,0 %	INGEN
TROMS	- 23,1 %	INGEN
ØSTFOLD	- 25,0 %	INGEN
AKERSHUS	- 28,6 %	FRP TIL SV
ROGALAND	- 33,3 %	FRP TIL H
VEST AGDER	- 33,3 %	INGEN
HEDEMARK	- 33,3 %	H TIL SV
OPPLAND	- 33,3 %	H TIL A
NØRLAND	- 37,5 %	H TIL A
HORDALAND	- 37,5 %	V TIL A
MØRE OG ROMSDAL	- 40 %	V TIL A
NØRD-TRØNDELAG	- 50,0 %	INGEN

STÅR RV PÅ KANTEN A" STOPET ?
VIL IKKJE RV TÅLA EI VYTT
VALNEDERLAG ??

politisk linje

for å LEGGE NED NKS ??

- I dag føres det ein politikk, iallefall i Oslo NKS som så langt eg ser har som mest sannsynleg utgang at studentforbundet vert nedlagt.

Linja går konkret ut på at NKS ikkje skal gjera noko, iallefall ikkje eksternt. Under parolå "konsentrér kreftene" har no all ekstern verksemd vorti nedlagt. Vedtaket om ikkje å stilla i DNS i haust er ikkje først og fremst gale ut frå omsynet til Raud Front eller DNS, Det er først og fremst med tanke på framtida til NKS det er gale.

Argumentasjonen er at ingen gidder å jobba med DNS, og at det tar for mykje krefter. Men om vi ikkje har råd til å gjera noko utadretta, har vi da råd til å driya NKS ??

-Vi har i lengre tid nå lagt vekt på verving, noe som har vori rett. Men resultatet er at organisasjonen har vorti målet, og kva vi arbeider med ingenting. Legimiteten til organisasjonen skal berre liggja i eit framtidig mål, men vi kan aldri byggja organisasjonen berre på det. Organisasjonen må byggjast rundt den kampen vi driv i dag, og det er berre gjennom den kampen vi kan få erkjenning av målet og betydninga til organisasjonen.

-Vi skal konsentrera vårt eksterne arbeid om studentkamp, men vi prøver ikkje å samle organisasjonen bak det. IK-arbeidet skal drivast lokalt, ut frå lokale forhold. Berre dei plassane vi har store lokal-lag kan greie dette. Men viktigare er det at vi treng ei felles oppgåve vi kan samla organisasjonen bak. Det einastw konkrete alle skal gjera ifølge Oslo-planen er å diskutera IK og undersøka kva studentane er opptatt av. Og det i ei tid da vi har ein godt utvikla politikk (Utdanningsprogrammet), og da vi treng meir enn noko å komma oss ut i ekstern kamp med politikken vår.

- Organisasjonen er prega av ei mekanisk tenking. Org. bygging vert i hovudsak ei kvantitativ styrking av organisasjonen. Verving vert berre å skaffa nye hovuder. Kreftene medlemma og styrken til organisasjonen er gitt. Styring av or. skjer berre gjennom meir eller mindre dårlege planskriv og direktiv. Mobili ing og entusiasme er framandord i NKS i dag.

Kan det ikkje tenkast at or. krefter ikkje berre avheng av antal hovuder men og av kva organisasjonen har medlemma om å gjera, og korleis dei grunnjev det? Det eg vil fram t er at kreftene våre avheng også av entusiasme, og tru på at vi gjer noko viktig som nyttar. Og kanskje og å få lov å gå ut med politikken og sl for å få oppslutning om den ???

- Framlegget til strategisk plan byggjer på ein god idé. Men det maktar ikkje å vera ein god reiskap for å styrka organisasjonen. Vi treng for- såvidt ikkje fleire planar, vi treng at dei vert iverksatt. Om planen skal verta ein god reiskap må han mobilisera medlemma til å oppfylle han. For å gjera det, må m.a. medlemma stå bak, og da må organisasjonen se seg råd til å bruka så lang tid at vi kan få diskutert han skikkeleg før han vert vedteken.

For det andre må planen stilla målsettingar det går an å jobba med, og som kan skapa entusiasme. "Gjenreis studentkampen" er faktisk ikkje ei slik målsetting.

For det tredje må planen visa korleis ein skal nå målet, og sist, men ikkje minst - samla organisasjonen bak noko ein går ut med felles. Han må og bekjempe lokalismen, som (dessverre) står sterkast kanskje der organisa- sjonener sterkast.

Sjøl om NKS på mat-nat fakultetet i Oslo greier å driva ein god IK-poli- bing lokalt, og styrka laget sitt på det, må både dei og resten av orga- nisasjonen snart erkjenne at Oslo NKS som sådan ikkje vil styrke seg med den linja.

- Eit døme som ganske godt illustrere den linja som står i NKS, og som altså eg meiner er ei linje for å leggja ned heile organisasjonen, er da NKS var med på å starta ein Afghanistankomite på Blindern.

Tanken var at NKS skulle trekka seg ut, straks komiteen kunne drivast av uavhengige. Altså er det bra at noen gjer eit arbeid, berre det ikkje er NKS som gjer det. For NKS har ikkje råd til å gjera noko. Vi skal konsen- trere kreftene om å sitte på kvart vårt allmøte, og seia at det og det er viktig i studentkampen, men vi skal ikkje stilla til val noen steder.

- Eg har ikkje kommi med noen konkrete framlegg til kva vi skal gjera, kva som skal vera vår felles oppgåve. Og eg seier ikkje at vi ikkje skal driva med studentkamp. Men då må vi ha ei sentral oppgåve som vi driv med både lokalt og sentralt.

Å gjenreise studentkampen kan vera så mangt, samtidig som også vi erkjen- ner at kampen er tapt - førel . Dessutan er det farleg å berre satse på kamp for studentane sin økon . fordi det er vanskeleg å driva ein teo- retisk og ideologisk kamp på det feltet. Dessutan saknar eg ei politisk grunnngjeving for at vi berre skal ha ei hovedoppgåve, og at det skal vera studentkamp.

Om det er sann at vi har så lite krefter som noen seier, og berre kan jobba med ein ting:

Kvifor velger vi ei svært vanskeleg oppgåve, å gjenreisa ein daud om enn ikkje begrava studentkamp ???

- Eg har merka meg at me har unngått å nytta to høve i haust til å offensivt gå ut med politikken vår på eit breiare grunnlag.

Det eg tenkjer på er Stortingsvalkampen og ein valkamp mot DKSF i DNS.

(To takknemlige anledningar.) (Eg synest fortsatt det er frekt av NKS'ere å kritisera andre for at det vart eit "Møkkaval" for RV.

- NKS har medlemmar som ønsker å gjera noko.

- Vi har ein politikk det er mulig å få oppslutning om.

- Eg seier: SLEPP MEDLEMMER FRI, DET ER PÅ TIDE.

Petra Pink.

NKS UNDERSØKER HVA STUDENTENE ER OPPTATT AV!

ØKONOMIDEBATTEN IFRÅ SOMMERLEIREN

Mykje av debatten på sommarleiren kom til å bera preg av at underteikna på ein lite heldig måte tok opp det at me manglar ei marxistisk analyse av norsk økonomi . Dette virka til å avspore debatten, og var difor uheldig . Eg lovar difor å passe noko betre på kjeften i framtida .

Kva er det så som me meiner med ei marxistisk analyse ?

Det er analyse som tek utgangspunkt i verdistorleikar, og ikkje i prisar . Prisar, eigarinntekt og realløn kjem inn som sekundære kategoriar, og ikkje som utgangspunkt .

Dette gjer at me kan få eit betre bilete av korleis utbytinga har utvikla seg, og korleis det er truleg at den vil utvikle seg . Vidare så ville det vore mykje lettare å argumentere for at arbeidsfolk vert utbytta dersom me hadde ei analyse basera på verdi, meirverdi enn ei basera på pengesumstorleikar .

Det er faktisk slik at utbytinga er skjult også for dei som vert utbytta og me som seier korleis det heile heng i hop vert sett på som dustar . Dersom me td . hadde ei analyse av norsk økonomi som synte at arbeidsfolk i Noreg utfører td. 4 milliardar timeverk, men får att berre 2 milliardar i form av løn og sosiale goder, så kunne ein i alle høve syne folk at utbyting er ein prosess som går føre seg i røynda og ikkje i hovuda våre . Då måtte økonomane byggt opp eitslags forsvar for tinga sin tilstand og kunne ikkje sleipa seg unna med at det er kapitalen som skaper desse timeverka, slik dei no gjer med at det er kapitalen som skaper den delen av "verdiproduksjonen" som tilfell eigerane .

Me ville også fengje eit mykje betre bilete av korleis stoda i Norsk økonomi er, med omsyn til kor stor del av verdiane som vert skapte her heime, og kor stor del som er overføringar ifrå land i tredje verda . Dette er sjølvsagt eit særskilt vanskelg punkt, men viktig, særleg med omsyn til omsyn til kva slag argumentasjon ein skal byggje opp for å styrke solidariteten med folk i den tredje verda .

Det er heilt klart at ei slik analyse ikkje er gjort på 5 minutt, og at den reiser store teoretiske og praktiske problem . Men desse bør det vera mogeleg å overvinna, i alle høve har delar av eit slikt arbeide vorte gjort av Jack Gouverneur i Belgia, og dei metodane han brukar kan tilpassast og vidareutviklast . (boka hanser å fåkaupt på Tronsmo i Oslo)

No skal eg ikkje brodere ut dette noko meire her og no,
eg vil heller freiste å kome attende seinare og syne nokre av
dei metodane som har vore bruka . Eg vonar og at andre vil ta
opp hansken, særleg dei av medlemmane som studerar sos øk,
eller liknande . Til slutt skal eg sitere kva Samir Amin seier
om dette i boka si : The Law of Value and Historical Materialism
Berre verdiloven set oss i stand til å gripe systemet sin
dynamik, alle analyser som utelet denne er dømde til å verta
statiske, i si oppfatting av likevekt .
Eg tilhører dei som trur at det hastar med å skaffe oss ein
god forståing av kapitalismen, og ei ei god analyse av
økonomien er ein svært viktig del av dette .

Martin

DET NORSKE STUDENTERSAMFUNN!!

Etter å ha lest i gamle RødFront aviser og lyttet til folk med fartstid i DNS, har jeg kommet fram til at Rød Front har spilt en viktig rolle i samfundet siden sieren ved valget i 1969.

Vi har hatt styret-vervet i DNS kontinuerlig de siste semestrene. Mange mener det har kossset for mye slit og ressurser i forhold til politisk uttelling og antall medlemmer av samfundet, for ikke å si antall nye medlemmer for NKS.

Da jeg fikk kontakt med DNS for ca. ett år siden, gikk jeg dit for å tilfredsstille min nysgjerrighet overfor kommunistene i Norge. Man prøver å være så objektiv som mulig, og sitter tilslutt igjen med at det er Rød Front i DNS som ^{er}vingen (som et apropos til verving).

Våren 1985 var det valg igjen i DNS: I salen sitter 30 desillusjonerte Rød frontere og stemmer på seg selv, ingen andre gjør det. Det er da man tenker: Har studentersamfunnet utspilt sin rolle som politisk forum, som første stopp for debattanter, som samlingssted for studentene i Oslo?

Jeg kom fram til at DNS ikke var noe, vi kunne like gjerne legge ned. Men etter-som vi stillte til valg måtte vi ha noen folk i styret. Spennende tenkte jeg, og ble med.

Etter en sommer og et semester som styre-representant i DNS, med mye slit og mange frustrasjoner, og for lite ressurser osv.: Jeg synes vi skulle vært der til våren også. Man kan forstå ~~X~~ de argumentene som stiller seg på linja til vedtaket, men det holder ikke mål.

Hvor skal nysgjerrige sjeler inne oss? Hva med den unike organisatoriske praksisen, både teknisk og politisk? Og hva med treninga med å stå på en talerstol for å idle et politisk syn? Man kan føle seg svikta når man sliter med å få folk til å stille opp i DNS, men erfaringene fra høsten mener viser at flere er blitt klar over DNS sin betydning for NKS.

Vårt argument har alltid vært: Det blir bare ålreit når andre studentpolitiske grupper ser opp i DNS. Vi må ha noen å kjempe mot! Nå er DKSF her og vi ber oss uten å ta kampen engang. Vi kunne i det minste tatt ansen på å tape!

ADELINE.